

Vad beträffar delarna av beräkningen av hennes pensionsrättigheter bestrider sökanden även kommissionens praxis bestående i att anse att överföringen av en tillfälligt anställd som omfattas av artikel 2 f i anställningsvillkoren för tillfälligt anställda till en annan av Europeiska unionens byråer innebär att ett nytt avtal ingås, som är skilt sig från det tidigare avtalet, vilket återspeglas i ett avbrott i den tillfälligt anställdas karriär och därför kräver att de nya bestämmelserna om pensioner i tjänsteföreskrifterna tillämpas.

Talan väckt den 2 mars 2017 – Argus Security Projects mot kommissionen och Europeiska utrikestjänsten

(Mål T-131/17)

(2017/C 129/42)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Argus Security Projects Ltd (Limassol, Cypern) (ombud: advokaterna T. Bontinck och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska kommissionen och Europeiska utrikestjänsten

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut om kompensation uppgående till 52 600 euro enligt kommissionens skrivelse av den 13 februari 2017,
- ogiltigförklara kommissionens beslut om kompensation, som fattats på Europeiska utrikestjänstens räkenskapsförarens vägnar, uppgående till 41 522 euro, enligt skrivelsen av den 15 februari 2017,
- ogiltigförklara kommissionens beslut om kompensation, som fattats på Europeiska utrikestjänstens räkenskapsförarens vägnar, uppgående till 6 324 euro, enligt skrivelsen av den 28 februari 2017, och
- förplikta Europeiska unionen och Europeiska utrikestjänsten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 47 i Europeiska unions stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan). Sökanden anser att de unilaterala kompensationsbesluten, som är de beslut som har angripits, vilka antagits i ett avtalssammanhang och trots att den andra avtalsparten har väckt talan om inomobligatoriskt skadestånd vid den domstol som är behörig enligt avtalet, ska betraktas som olagliga och såsom stridande mot artikel 47 i stadgan.
2. Andra grunden: Europeiska kommissionen och Europeiska utrikestjänsten saknar behörighet för att anta beslut om kompensation inom ramen för ett avtalsförhållande. Svarandena har överskridit sin behörighet genom att använda sig av unilaterala medel för att lösa en meningsskiljaktighet som har uppstått i ett avtalsförhållande och de angripna besluten ska således ogiltigförklaras på grund av bristande behörighet hos deras upphovsman.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 80 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (nedan kallad finansförordningen). Sökanden anser att eftersom förfarandet vid den belgiska domstolen fortfarande pågår saknade kommissionens räkenskapsförare fog för att finna att den aktuella fordran var säker, att den uppgick till ett fastställt belopp och var förfallen till betalning. Fordran uppfyllde således inte villkoren i artikel 80 i finansförordningen och kunde därmed inte kompenseras.